

Sygn. akt II Cz 745/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku W. W.

z udziałem R. W.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 3 września 2015 r., sygn. akt II Ns 4032/15

postanawia

oddalić zażalenie.

II Cz 745/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 września 2015 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy oddalił wniosek uczestnika o zwolnienie od kosztów sądowych. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd wskazał, że sytuacja majątkowa uczestnika nie wskazuje na potrzebę udzielenia mu pomocy w postaci zwolnienia od kosztów sądowych, osiąga on bowiem stały dochód w kwocie 2692,55 zł netto.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł uczestnik, podnosząc, że ponosi miesięcznie wydatki w postaci wysokich kosztów dojazdu do pracy oraz spłaca kredyt. Powyższe w ocenie skarżącego winno skutkować zwolnieniem go od kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Zwolnienie od kosztów sądowych jest instytucją wyjątkową, bowiem intencją ustawodawcy było to, aby traktowano ją jako wyjątek od zasady samofinansowania przez strony procesu lub postępowania nieprocesowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24.09.1984, II Cz 104/84, nie publikowane). Zwolnienie od kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc Państwa dla osób, które z uwagi na ich sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów sądowych bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Ubiegający się o taką pomoc winien więc

w każdym przypadku poczynić oszczędności we własnych wydatkach do granic zabezpieczenia kosztów utrzymania siebie i rodziny. Dopiero gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające może zwrócić się o pomoc Państwa.

W ocenie Sądu II instancji, uczestnik w trakcie trwania postępowania winien liczyć się z koniecznością ponoszenia kosztów sądowych, więc winien na ten cel zabezpieczyć odpowiednią sumę. Fakt, iż spłaca kredyt, nie może wpływać na obowiązek samofinansowania strony w postępowaniu sądowym. Kwestia spłaty kredytu nie ma bowiem pierwszeństwa przed obowiązkiem uiszczenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa. Uczestnik mając miesięczne dochody w wysokości 2692,55 zł netto nie może zostać zaliczony do osób ubogich, którym potrzebna jest pomoc Państwa w finansowaniu postępowania sądowego. Ponadto, z akt sprawy nie wynika, aby uczestnik został zobowiązany do uiszczenia kosztów sądowych na tym etapie postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd Rejonowy doszedł do prawidłowych wniosków i słusznie oddalił wniosek uczestnika o zwolnienie od kosztów sądowych, dlatego na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie jako niezasadne.